

Jeg finder det overordentlig priseligt, at den højtærede Minister har gjort Skridtet, thi jeg mener, at det er ganske umuligt at gennemføre en økonomisk, forretningsmæssig Ledelse af dette store Foretagende, medmindre man er i Stand til paa en mere direkte forstaaende Maade at knytte de forskellige Medarbejdere til sig, saaledes at ikke alene Folk i de øverste Stillinger, men ogsaa de forskellige Mellemgrader og lavere Grader forstaaer, at man fra Ledelsens Side værdsætter den Indsats, som selv de mindste Led i dette store Maskineri præsterer i det daglige Arbejde. Jeg hilser derfor denne Bestræbelse med Glæde og mener at have Forudsætninger fra det praktiske Liv for at kunne bedømme Betydningen af et saadant Skridt. Foruden at give Etatsorganisationerne Medbestemmelsesret, som styrker Ansvarsfølelsen hos Personalet, maa Forretningens Ledere være interesserede i, at de vedkommende stilles under de gunstigst mulige Lønningsvilkår. Derved mener jeg, at de skal stilles under Lønsvilkår, der tillader dem en Levefød, der svarer til Gennemsnitslevefoden i de Kredse og Stillinger, der er af lignende Art som deres egen. Statsbanerne maa helst til enhver Tid være dem, der betaler bedst indenfor deres Virkeomraade i Sammenligning med andre.

Under denne Sags Behandling vil man fra enkelte Sider være tilbøjelig til at mene, at man ogsaa maa regne med Hensynet til den kulturelle Betydning, som Jernbanerne har i vort Samfund. Jeg mener dog, at ved Bedømmelsen af Statsbanernes Styrelse gælder det om at tage Hensyn til det alt foreliggende Materiale, til de Baner, der er til Stede, til Virksomheden, som den er i Øjeblikket. Under Bedømmelsen af, hvorvidt man skal anlægge nye Baner, udvide Banernes Omraade o. lign., kommer det Spørgsmaal til i Betragtning: den kulturelle Betydning, den sociale og økonomiske Udvikling i Samfundet, som er knyttet til Banerne. Denne Betydning er overordentlig stor, og det kommer navnlig frem til Bedømmelse under Fastsættelsen af Jernbanetaksterne, hvorimod jeg ikke skønner, at det faar nogen synderlig Indflydelse i Øjeblikket, hvor der kun er Tale om en ren forretningsmæssig Styrelse af Statsbanerne. Jeg finder, at man

simplificerer Opgaven noget, naar man holder disse Betragtninger ude; Opgaven er endda stor, og man vil i saa Fald i Udvalget lettere komme til et Resultat, som tilfredsstiller den højtærede Minister, altsaa i nær Overensstemmelse med Lovforslaget.

Efter at jeg nu har omtalt de Grundbetragtninger og Grundanskuelser, hvorpaa man skal bygge en Lov om Statsbanernes Styrelse, skal jeg gaa over til en kort Omtale af Enkeltheder. Efter det, der allerede er sagt, forstaaer man, at de ikke kan berede store Vanskeligheder. Jeg finder, at den højtærede Minister har handlet rigtigt i at foreslaa en Generalsekretær ansat i Stedet for, som Generaldirektionen har foreslaaet, at lade en Afdelingschef fungere som Generaldirektørens nærmeste Raadgiver. En Generalsekretærs Opgave maa nemlig blive en anden end en Afdelingschefs, hvilket ogsaa er begrundet i Ministerens Forslag. Generalsekretæren skal overtage det Arbejde, som Generaldirektøren ikke selv kan overkomme, modtage de personelle og principielle Andragender, som skal til Generaldirektøren, overtage Statsbanernes Sekretariat, som det er nu, og endelig, hvad jeg anser for det vigtigste, være Generaldirektøren behjælpelig i den Stilling, denne faar i Fremtiden som Departementschef. Derved vil ogsaa en Del af det Arbejde, der nu udføres i Ministeriet for offentlige Arbejders 2det Ekspeditionskontor, komme til at sortere under denne Generalsekretær, bl. a. Udarbejdelsen af Lovforslag og forskellige andre Sager Statsbanerne vedrørende. Lovforslagets Begrundelse af dette Embede synes mig tilfredsstillende. Den Ordning, som Generaldirektionen tilraader, at lade Afdelingscheferne i hvert enkelt Tilfælde være Generaldirektørens højre Haand, vilde let have til Følge, at der kunde opstaa saadanne Mangler, som vi i Øjeblikket har opholdt os ved. Det er ret naturligt, at Generaldirektøren maa have en saadan Medhjælp, naar han skal have Stilling som Departementschef. Den nuværende Ordning med en juridisk Departementschef i Spidsen for Statsbanernes Ledelse synes mig noget forældet; en praktisk Forretningsmand, selv uden teknisk Uddannelse, vilde være bedre skikket